

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת עירית כהן

התובע:

פלוני (חסוי)

באמצעות אפוטרופסיתו; X.X.
ע"י ב"כ עוה"ד מירון קין ואח'

נגד

הנתבעים:

1. עוז כהן
 2. הראל חברה לביטוח בע"מ
 3. שפיר תעשיות בע"מ
 4. שפיר הנדסה אזרחית וימית בע"מ
 5. מחצבת ורד בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד ח. דוד חיות ואח'

פסק דין

1. התובע יליד 19.2.1978 (בן 43), נשוי ואב לשני ילדים, נפגע קשה בראשו בתאונת דרכים שאירעה ביום 5.2.2018. התובע נסע בטנדר פתוח, נפל מהרכב ונפגע. בתאונה סבל התובע מפציעת ראש קשה ומאז הוא במצב וגטיבי. הוא נמצא בדירת קרקע הצמודה לבית משפחתו ומטופל על ידי מטפלת צמודה.
2. נתבע 1 הוא נהג הטנדר. נתבעת 2 היא שביטוח במועד התאונה את השימוש ברכב בביטוח חובה. נתבעות 3-5 היו מעסיקותיו של התובע במועד התאונה.
3. עם הגשת כתב ההגנה כפרה נתבעת 2 בנסיבות התאונה. ביום 24.10.19, סמוך לפני ישיבת ההוכחות שנקבעה לדיון בשאלת החבות, הודיעה נתבעת 2 כי היא מכירה באירוע כתאונת דרכים וכי אין מחלוקת בשאלת החבות.
4. לאור מצבו של התובע, אין מחלוקת כי נכותו הרפואית והתפקודית היא 100%.
5. הצדדים חלוקים בשאלה האם המקום המתאים לתובע הוא בית או מוסד; מה תוחלת החיים של התובע; אופן הפיצוי, וגובה הפיצוי.

נכותו של התובע

6. התאונה הוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") כתאונת עבודה, וועדה רפואית של המל"ל קבעה לתובע נכות בשיעור של 100%. קביעה זו מחייבת בתביעה שלפניי בהתאם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

להוראת סעיף 6 לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים").

7. פרופ' אביטל פסט מונה כמומחה מטעם בית המשפט לקביעת צורכי הטיפול, הריפוי והשיקום של התובע. לפי חוות דעתו, התובע נמצא במצב וגטטיבי קבוע.

8. על פי בקשת הנתבעים נחקר פרופ' פסט על חוות דעתו.

בית או מוסד

9. התובע אושפז בתל השומר וביום 25.3.18 הועבר למרכז הרפואי שהם. סה"כ היה מאושפז 9 חודשים.

10. רעיתו של התובע הצהירה כי לקראת סיום תקופת האשפוז הם התבקשו על ידי צוות בית החולים להכין את הבית לקראת קליטת התובע (סעיף 9 לתצהיר). מאחר שהדירה שבה מתגוררת המשפחה לא היתה מותאמת לצורכי התובע ולמגבלותיו, שכרה המשפחה דירה בקומת קרקע, נוסף על דירתם, שם מתגורר התובע עם המטפלת. הדירה מאוד קרובה לדירת המשפחה (סעיף 10 לתצהיר).

לפי תצהירה של רעיית התובע היא נמצאת עמו בכל שעות היום ומשתתפת בטיפול בו (סעיף 10 לתצהיר).

11. בחוות דעתו כתב פרופ' פסט כי מאחר שהמשפחה במקרה זה מאוד מסורה ודאגה לדיור מתאים ומונגש ולמטפלת קבועה, הוא ממליץ שהתובע ימשיך להתגורר בדירה שהותאמה עבורו, כך שילדיו ואשתו יוכלו לראותו ולהשתתף בטיפול בו. המומחה חזר על הדברים גם בחקירתו הנגדית (עמ' 41 לפרוטוקול).

12. התובע טוען כי מקומו בבית.

13. לטענת הנתבעים, מקומו במוסד המתאים לצרכיו. לטענתם, רצון המשפחה אינו מהווה שיקול מרכזי בפסיקה להעדפת שהייה בבית על פני מוסד, ויש לבחון את טובת הנפגע והאם שהותו בבית מצמיחה תועלת של ממש מבחינת שיפור מצבו הבריאותי. נטען, כי מאחר שהתובע זקוק לטיפול רפואי וסיעודי סביב השעון, ומאחר שאינו מתקשר עם הסביבה, אין כל ערך לשהייתו בבית. עוד נטען כי התובע אינו מתגורר עם משפחתו כי אם שוהה בדירה נפרדת עם מטפלת, וכפי שבני משפחתו באים לבקרו בדירתו, הם יכולים לבקרו במוסד.

14. כפי שנפסק, ככלל, הנטייה היא להעדיף כי הניזוק ישהה בחיק משפחתו ולא במסגרת מוסדית. פיצוי המבוסס על שהיית הניזוק בביתו מתיישב עם הכלל של השבת המצב לקדמותו (ע"א 1952/11 אבו אלהוא נ' עיריית ירושלים, פסקה 7 לפסק דינו של השופט עמית (6.11.2012);

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני :

ע"א 9927/06 פלוני נ' מדינת ישראל (18.1.15); ע"א 2934/93 סורוקה נ' הבאנו, פ"ד נ(1) 675 (1996).

כן נפסק שיש להעדיף את הטיפול בבית על זה שבמוסד גם באותם מקרים שבהם הטיפול בבית יגדיל את תוחלת החיים של הניזוק (ע"א 283/89 עיריית חיפה ואח' נ' מוסקוביץ (1.6.1993); ע"א 6978/96 עמר נ' קופת חולים הכללית של ההסתדרות, פ"ד נה(1) 920 (1999)).

בפסק הדין שניתן בע"א 2300/92 רחמים נ' גנדלר (23.5.95), נפסק כי השאלה האם הנפגע יוחזק בביתו או במוסד תלויה לעיתים בשאלה אם יש לו בני משפחה המסוגלים ומוכנים לטפל בו טיפול ראוי, וגם בשאלה באיזה מקום מהשניים הוא יוכל לקבל את הטיפול הטוב יותר. עוד נפסק כי אם אין שוני משמעותי מבחינת טובת הנפגע, בין החזקתו במוסד לבין שהייתו בבית משפחתו, ובכל אחד מהמקומות הוא יקבל טיפול הוגן והולם, יכול שיינתן משקל לעלות הגבוהה של החזקת הנפגע במקום האחד לעומת החזקתו במקום האחר במסגרת חובת הקטנת הנזק.

15. פרופ' פסט המליץ על המשך הטיפול בתובע בבית. לתובע בני משפחה המטפלים בו במסירות מאז שוחרר מהאשפוז. מחקירת המומחה עלה כי הטיפול שניתן לו הוא ברמה גבוהה, ויש בו כדי להאריך את תוחלת חיי התובע ביחס לתוחלת החיים הממוצעת של נכים במצבו (עמ' 15 ו-16 לפרוטוקול).

16. אני מקבלת, אפוא, את המלצת פרופ' פסט וקובעת כי המקום המתאים לתובע הוא בבית, ואין מקום להעבירו למוסד (ראו והשוו: ע"א 8022/00 רז נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ (19.3.06) [להלן: "פס"ד רז]).

תוחלת החיים ושיטת הפיצוי

17. פרופ' פסט קבע שלאור פגיעתו הקשה של התובע, תוחלת חייו יכולה להיות קצרה באופן משמעותי מתוחלת חייהם של גברים בני גילו ללא חבלת ראש. בהסתמך על מאמרו של פרופ' ז' גרוסווסר, אשר בחן את תוחלת החיים של מטופלים עם פגיעת מוח טראומטית בישראל, קבע פרופ' פסט קיצור של 14 שנים בתוחלת החיים של התובע, לעומת תוחלת החיים של ערבים ישראלים (גברים), והעריך כי תוחלת חייו תהיה כ-22 שנים.

18. התובע שלח למומחה שאלות הבהרה, ועל פי בקשת הנתבעים נחקר פרופ' פסט על חוות דעתו.

19. התובע טוען כי לא היה מקום להתייחס ללאום של התובע בקביעת תוחלת החיים אלא לתוחלת החיים הממוצעת הכללית של האוכלוסייה בישראל. עוד לטענתו, את החישוב של קיצור תוחלת החיים יש לערוך למועד פסק הדין, שכן התובע הוכיח עד כה את כושר שרידותו. על בסיס נתונים אלה טוען התובע כי תוחלת החיים הצפויה לו (לאחר קיצור של 14 שנים) עומדת על 26 שנים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

20. אין מחלוקת בין הצדדים כי הדרך הנכונה להבטיח שהתובע לא יקופח היא פיצול הפיצוי, באופן שייקבע פיצוי כולל וחד פעמי לתקופה הראשונה, ופיצוי עיתי מדורג לכל יתרת חייו.

דרך חישוב זו מעוגנת בסעיף 6 לחוק הפיצויים, הקובע את סמכותו של בית המשפט לפסוק שהפיצויים בשל הפסד כושר השתכרות והוצאות מתמשכות, כולם או מקצתם, ישולמו בתשלומים עיתיים שיהיו צמודים למדד המחירים לצרכן.

המחלוקת בין הצדדים נוגעת לאורך התקופה אשר בגינה ייפסק התשלום החד פעמי.

21. לטענת התובע, יש לפסוק סכום חד פעמי לתקופה של 26 שנים, שהיא תקופת תוחלת חיי התובע, ופיצויים עיתיים לאחר חלוף התקופה האמורה. לטענת הנתבעים יש לפסוק סכום חד פעמי לתקופה של 12 שנים בהתאם לתוחלת החיים הסטטיסטית לנפגעים הסובלים ממצב וגטיבי כדוגמת התובע, ולאחר מכן תשלומים עיתיים עד תום תוחלת חיי התובע בפועל.

22. במחלוקת שבין הצדדים לגבי אורך התקופה שבגינה ישולם סכום חד פעמי אני מעדיפה את עמדת הנתבעים. קביעת התקופה הראשונה על בסיס תוחלת החיים הסטטיסטית, ולא הערכה ספקולטיבית של תוחלת חיי התובע, ולאחר מכן תשלומים עיתיים, תגשים בצורה הטובה ביותר את עקרון השבת המצב לקדמותו, ותבטיח שהתובע לא יקופח, והנתבעים לא ישלמו פיצוי ביתר.

בחוות דעתו כתב פרופ' פסט כי קשה מאוד, ולמעשה בלתי אפשרי לקבוע את תוחלת החיים של פרט מסוים בחברה (עמ' 3 לחוות הדעת). הוא חזר על כך גם בחקירתו (עמ' 42 לפרוטוקול). פרופ' פסט העריך שהתובע יאריך חיים מעבר לסטטיסטיקה, אולם הסכים כי אין דרך לדעת אם ההערכה שלו תתברר כנכונה (עמ' 16 לפרוטוקול).

בחקירה הנגדית אישר פרופ' פסט כי הספרות הרפואית העולמית, המבוססת על סטטיסטיקות, העמידה את תוחלת החיים של אדם במצב צמח על 12 שנים (עמ' 29 לפרוטוקול). הוא גם הסכים שמאמרו של פרופ' גרוסווסר, שעליו הסתמך בקביעת קיצור תוחלת החיים, אינו עוסק באדם במצב של צמח, ולכן פחות רלוונטי לעניינו של התובע (עמ' 19 לפרוטוקול).

פרופ' פסט חזר וציין כי הדרך האידיאלית לפיצוי התובע היא על ידי פסיקת תשלומים עיתיים (עמ' 10, 16 ו-42 לפרוטוקול). לשאלת בית המשפט השיב כי הוא מציע תשלום חד פעמי ל-15 שנים, ולאחר מכן תשלום עיתי (עמ' 42 לפרוטוקול).

23. קביעת תשלום חד פעמי עד לתוחלת החיים הממוצעת ולאחר מכן תשלום עיתי, משיגה, כאמור, את היתרונות של שתי שיטות הפיצוי. ביטחון לתקופת תוחלת החיים שאינה במחלוקת, והגשמת העיקרון של השבת המצב לקדמותו באופן מדויק יותר לגבי התקופה השנויה במחלוקת. כפי שנפסק בעניין **בן ארי** (ע"א 8629/07 **בן ארי נ' פלוני** (25.2.09) (להלן: "**בן ארי**"): מדובר בפתרון מאוזן שנועד למנוע קיפוח של מי מהצדדים. לגבי היתרונות של פסיקת תשלום עיתי ראו את רע"א 4932/97 **אסרף נ' המגן חברה לביטוח בע"מ** פ"ד נג(5) 129 (1999).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני :

24. התשלום החד פעמי יחושב, אפוא, לתקופה של 12 שנים ממועד התאונה, דהיינו עוד 9 שנים מהיום.
25. לאור החלטתי זו, התייתרה ההכרעה בטענת התובע שלפיה יש לקבוע את תוחלת החיים שלו ביחס לכלל האוכלוסייה בישראל. אציין כי בתשובה לשאלת הבהרה שנשאל המומחה בעניין זה על ידי ב"כ התובע הוא עמד על כך שתוחלת החיים של התובע (לאחר קיצור מחושב של 14 שנים ובשים לב לגיל) היא 22 שנים ולא 25 שנים (תשובות מיום 8.3.20).

הנכות התפקודית והגריעה מכושר ההשתכרות של התובע

26. אין מחלוקת כי הנכות התפקודית כמו גם הגריעה מכושר ההשתכרות של התובע עומדות על 100%.

כושר ההשתכרות של התובע

27. על פי תצהירה של רעיית התובע, בשנת 2011 התובע החל לעבוד בחברת XXXX בתפקידים שונים, ביניהם מפעיל ציוד הנדסי וחבלן במחצבות XXX (סעיף 3 לתצהיר).
28. התובע טוען כי שכרו הממוצע עובר לתאונה עמד על סך של 8,800 ₪, וכי לסכום זה יש להוסיף סך של 872 ₪ בגין הפרשת המעסיק לקרן פנסיה, וסך של 290 ₪ בגין השלמת המעסיק לפיצויי פיטורין, ובסך הכל 9,962 ₪. עוד טוען התובע כי יש לשערך את שכרו בהתאם לעלייה בשכר הממוצע במשק ממועד התאונה ועד היום, בשיעור של כ-21%, ולהעמידו על סך של 12,054 ₪.
29. לטענת הנתבעים אין להוסיף לשכר השלמת פיצויי פיטורין, ואת השכר יש להצמיד למדד. לשיטתם יש לחשב את ההפסד על בסיס שכר בגובה 8,773 ₪ ובתוספת הפרשי הצמדה – 8,860 ₪.
30. השכר המצטבר שקיבל התובע בשנת 2017 היה: 106,152 ₪. השכר החודשי הממוצע היה 8,846 ₪. שכר זה, בצירוף הפרשי הצמדה מגיע ל-8,916 ₪. הפסד ההשתכרות יחושב על בסיס שכר זה, בצירוף הפרשה לפנסיה בשיעור 12.5% בסך 1,115 ₪, סה"כ: 10,031 ₪.
31. אין מקום להצמיד את השכר לשכר הממוצע במשק. לא כך נהוג ומקובל.
32. לאור העיוות בגובה השכר הממוצע בתקופת הקורונה, לא נכון להתחשב בשכר הממוצע בחודש אוקטובר 2020 (ראו חוק השכר הממוצע (הוראת שעה – נגף הקורונה החדש), התשפ"א – 2020, ס"ח 2891); והשוו לת"א 15-02-24237 **פלונית נ' אלמוני** (12.8.20) בפסקאות 70 ד – 70 ה).
33. מתלושי השכר עולה כי התובע לא חייב במס הכנסה בשים לב להכנסותיו, עבודתו ומצבו המשפחתי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

הפסד השתכרות בעבר

34. מאז התאונה ועד היום חלפו 37 חודשים.
35. אני פוסקת לתובע פיצוי בסך של **371,147** ₪ בגין הפסדי השתכרות בעבר.
36. הסכום כולל גם הפרשות לפנסיה בגין תקופה זו.

הפסד השתכרות לעתיד

37. אני פוסקת לתובע פיצוי בגין הפסד השתכרות עד ליום 5.2.2030 (תוחלת חיים של 12 שנים ממועד התאונה) בסכום של **948,384** ₪.
- הסכום מבוסס על שכר בסך של 10,031 ₪ ומקדם היוון 94.5453.
38. בתום תקופה זו יכלול התשלום העיתי סכום חודשי של **10,031** ₪ בגין הפסד השתכרות (כולל הפרשות לפנסיה).

עזרת צד ג'

39. מאז חודש נובמבר מטפלת בתובע עובדת סיעודית זרה. אשת התובע הצהירה כי העלות הישירה הכרוכה בהעסקתה מסתכמת בסכום של כ- 12,000 ₪ לחודש (סעיף 11 לתצהיר). המטפלת מתגוררת עם התובע ומקבלת את צרכי מחייתה במימון התובע. התובע מעריך את צרכי המחיה בסך של 3,000 ₪. במקביל למטפלת, נוטלים גם בני המשפחה חלק בטיפול בתובע.
40. את הפיצוי בגין עזרה לעתיד מבקש התובע לבסס על העסקה של שני עובדים סיעודיים, מאחר שהטיפול בו משתרע על פני כל שעות היממה בתוספת תשלום עבור שעות לילה וסופי שבוע ובסה"כ 40,000 ₪ לחודש.
41. התובע ער לסכום שנפסק בעניין **אקסלרד** (ע"א 3375/99 **אקסלרד נ' צור שמיר**, פ"ד נד(4), 450 (2000)), לתובע הנזקק לעזרה במשך כל שעות היממה, וטוען כי את הסכום שנפסק בעניין **אקסלרד** יש להצמיד מיום 1.3.93 ולא מיום פרסום פסק הדין. עוד טענתו, את הסכום יש להצמיד לשכר הממוצע במשק ולא למדד ולהוסיף לסכום 13.3% בגין הפרשות חובה לביטוח פנסיוני. לשיטת התובע, הסכום שנפסק בעניין **אקסלרד** עם ההצמדות הרלוונטיות עומד נכון להיום על 42,239 ₪.
42. לטענת הנתבעים, מעדות רעיית התובע עולה כי התשלום החודשי למטפלת הזרה עומד על 9,500 ₪, ולכן אין מקום להידרש לסכומים שנקבעו בפסק דין **אקסלרד**, ויש להעמיד את הפיצוי החודשי בגין עזרת צד ג על הסכום המשולם בפועל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

43. בפסק דין **אקסלרד** נקבע קו מנחה לפיצוי בגין עזרת צד ג לנכים קשים הזקוקים לעזרה במשך כל שעות היממה. כפי שנפסק, "**במקרים של נכים קשים – קוודרופלגים, או של בעלי נכות קשה אחרים אשר דרושה להם עזרה בכל הפעולות היומיומיות – צפים ועולים, בדרך-כלל אותם צרכים**". עוד נפסק כי הנטייה היא לא לסטות מסכום הפיצוי שנפסק בפסק דין **אקסלרד** כאשר מדובר בצרכים זהים המאפיינים את סוג הנכות (**בן ארי**, בפסקה 4; ע"א 8536/06 **כוכבי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ** (13.7.09); ע"א 7099/16 **פלוני נ' ד"ר רוזנר**, בפסקה 21 (8.8.19) [להלן: "**פרשת רוזנר**"]).

44. בפסק דין **אקסלרד** הוערכה עלות העזרה בסכום של 12,000 ₪ לחודש, נכון ליום מתן פסק הדין; פסק הדין ניתן ביום 5.9.00, ואת הסכום יש להצמיד מתאריך זה. לפי פסק הדין, הסכום כולל סיעוד ביתי על ידי עובד זר לרבות הוצאות נלוות ובהתחשב בצורך במחליף מדיי פעם. מדובר בעזרה בפועל של כ – 4 שעות ביום בצירוף נוכחות והשגחה במשך כל שעות היממה.

את הסכום יש להצמיד למדד, ולא לשכר הממוצע. הסכום, כשהוא משוערך להיום, עומד על 16,000 ₪ (ראו והשוו; **פרשת רוזנר**; ע"א 4767/13 **המאגר הישראלי לביטוחי רכב נ' שובבו** (25.11.13); **פס"ד רז**).

לשאלת ב"כ התובע האם נכון שהטיפול בתובע יהיה טוב יותר אם תהיה תוספת לכוח האדם שמטפל בו כיום השיב פרופ' פסט כי הטיפול שמקבל התובע מעולה ואין צורך להוסיף עזרה (עמ' 48 לפרוטוקול). בלילה התובע ישן, וגם המטפלת יכולה לישון (עמ' 48 לפרוטוקול). התובע אינו זקוק לשני מטפלים (עמ' 49 לפרוטוקול). לשאלת בית המשפט השיב פרופ' פסט כי היקף העזרה שנקבע בפסיקה לקוואדרופלג מתאים גם לתובע (עמ' 49 לפרוטוקול).

45. אשת התובע הצהירה, כאמור, שעלות העסקת המטפלת מסתכמת ב- 12,000 ₪, לא כולל הוצאות מחיה (סעיף 11 לתצהיר), אולם היא לא פירטה על מה מבוסס הסכום. בחקירה הנגדית היא השיבה שהמטפלת מקבלת סכום של 5,500 ₪ לחודש. בסופי שבוע שבהם היא לא עובדת היא מקבלת דמי כיס בסך 150 ₪ (עמ' 57 לפרוטוקול). בסוף שבוע שבו היא עובדת היא מקבלת סכום של 430 ₪ הכולל דמי כיס (עמ' 58 לפרוטוקול). על הסכומים שמקבלת המטפלת משלמת המשפחה דמי ביטוח לאומי והפרשות לפנסיה, כולל פיצויי פיטורין (עמ' 59 לפרוטוקול). כמו כן הם משלמים עבור ביטוח בריאות, ויזה ודמי תיווך לסוכנות (עמ' 60 לפרוטוקול).

הסכום החודשי, כולל תשלום למטפלת עבור כל סופי השבוע עומד על 9,500 ₪. לסכום זה יש להוסיף הוצאות מחיה שאותן אני מעריכה בסך 1,250 ₪, ובסה"כ: 10,750 ₪.

46. הסכום שמשלמת אשת התובע בפועל עבור עזרה מתיישב עם הקווים המנחים שנקבעו בעניין **אקסלרד**. במקרה זה לא מתקיימות נסיבות המצדיקות לסטות מסכום זה.

47. התובע זקוק לעזרה במשך כל שעות היממה וכאשר המטפלת איננה, המשפחה היא שממלאת את תפקידה. המשפחה אף שהתה לצד התובע בתקופת האשפוז.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18054-05-18

תיק חיצוני:

48. הפיצוי בגין עזרה לעבר הכולל את עזרת המשפחה יחושב לפי 13,000 ₪ לחודש.
- הפיצוי לעתיד יחושב בהתאם להלכת **אקסלרד** ויעמוד על 16,000 ₪.
49. עבור התקופה שמתום האשפוז – מחודש נובמבר 2018 ועד היום, אני פוסקת לתובע פיצוי בסך **364,000 ₪** (13,000 ₪ X 28 ח').
50. הפיצוי לתקופה נוספת של 9 שנים, מהיום ועד ליום 28.2.30 יעמוד על סך של **1,512,700 ₪** [במעוגל] (16,000 ₪ X 94.5453).
51. בגין עזרת בני המשפחה בתקופת האשפוז אני פוסקת סכום של **55,000 ₪**. הסכום נכון ליום פסק הדין ואין להוסיף לו ריבית.
52. מיום 5.2.30 ובכל שנה לאחר מכן עד לאחרית ימיו של התובע, ישולם סכום חודשי של **16,000 ₪** עבור העזרה, כחלק מהתשלום העיתי.

אביזרים וציוד רפואי

53. התובע, כנפגע עבודה, זכאי לקבל אביזרים וציוד רפואי מהמוסד לביטוח לאומי.
54. התובע דורש פיצוי בסך 1,900 ₪ לחודש לפי הפירוט הבא: עבור רכישת מזון מיוחד – סך של 700 ₪ לאחר הנחה הניתנת לתובע כנפגע עבודה; עבור רכישת חיתולים, משחות לעור למניעת דלקות ופציעות וחומרי ספיגה – סך של 1,000 ₪ לאחר ההנחה הניתנת לו; ועבור רכישת תרופות סך של 200 ₪.
55. הנתבעים טוענים כי מלוא צרכיו הרפואיים והשיקומיים של התובע מסופקים על ידי המל"ל באמצעות קופת החולים משום שהתאונה הוכרה כתאונה עבודה. טענות התובע על הוצאות בגין מזון מיוחד וחיתולים לא נתמכו בראיות. על פי חוק בוטלה גם ההשתתפות העצמית ברכישות תרופות לנפגעי תאונות דרכים.
56. הנתבעים הגישו תעודת עובד ציבור שנערכה על ידי מנהל מדור תאונות עבודה בהנהלה הראשית של שירותי בריאות כללית. לתעודה צורפו העתק ההסכם שבין שירותי בריאות כללית לבין המוסד לביטוח לאומי בדבר מתן ריפוי, החלמה ושיקום רפואי לנפגעי תאונות עבודה; מסמך קווים מנחים המפרט את זכויות נפגעי תאונות עבודה בתחומים השונים; פירוט השירותים הרפואיים שניתנו לתובע מיום התאונה; ודו"ח גביה והחזרים לתובע משנת הפגיעה.
57. מפירוט השירותים הרפואיים שניתנו לתובע במסגרת שירותי בריאות כללית עולה כי הוא קיבל מהקופה טיפולי פיזיותרפיה וטיפול ריפוי בעיסוק, ביקורי בית של אחיות ורופאים, טיפולי יום בבית, בדיקות שונות, מתן תרופות וכן אספקת ציוד רפואי ואביזרים (נספח לתצהיר הנתבעים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני :

שהוגש ביום 26.7.20). כמו כן קיבל התובע ייעוץ בתכנון והתאמת תנאי דיור (עמ' 120-121 לתיק המוצגים של הנתבעים).

התובע אף קיבל מקופת החולים את הציוד הדרוש לו, לרבות מיטת רחצה, מנוף, מזרן ומיטה (עמודים 126-127 לתיק מוצגי הנתבעים; עמ' 55 לפרוטוקול).

58. התובע מוזן באמצעות גסטרוסטום (PEG). הדבר מחייב רכישת מזון מיוחד. אשת התובע הצהירה כי התובע זקוק לתשע קופסאות מזון ביום שאותן היא רוכשת בבית המרקחת של קופת החולים. בשל ההכרה כנפגע עבודה מקבל התובע הנחה ניכרת. ההשתתפות העצמית היא בסכום של 600-700 ₪ לחודש (סעיף 16 לתצהיר). אשת התובע העידה כי התובע אינו מקבל את המזון מקופת החולים והיא רוכשת אותו עבור כיוון שאינו בסל הבריאות. לדבריה ישנן קבלות אולם היא לא הביאה אותן (עמ' 63 לפרוטוקול).

לתיק המוצגים של התובע צורפו קבלות שונות של בתי מרקחת ובהם תכשירים רפואיים ועל פניו גם רכישת מזון, וכן קבלה אחת על סך 160 ₪ בגין מזון (נספח ח לראיות התובע). לא צורפו קבלות ולא צורפו אישורים התומכים בתשלום ההשתתפות העצמית.

59. התובע סובל מאובדן שליטה מלא על הסוגרים ונזקק באופן קבוע לחיתולים, משחות לעור וחומרי ספיגה שונים. אשת התובע הצהירה שהתובע אינו מקבל חיתולים מקופת החולים, והיא רוכשת אותם עבורו בבתי מרקחת פרטיים. לא נאמר לה שעליה להציג את הקבלות (עמ' 63 לפרוטוקול).

לפי עדותה, התובע זקוק ל-10 חבילות חיתולים בחודש (כאשר בכל חבילה 15 טיטולים). עלות כל חבילה 60-70 ₪. ההוצאה החודשית כ-700 ₪. כמו כן נזקק התובע למשחות לעור ולמניעת דלקות, מטליות לחות, כפפות לצנתור, ספוגיות בסכום של כ-1,000 ₪ לחודש (סעיף 16 לתצהיר).

עדוטה של אשת התובע לגבי כמות החיתולים נתמכת בתשובת פרופ' פסט אשר העריך שהתובע זקוק לארבעה עד חמישה חיתולים ליום (תשובות לשאלות ההבהרה מיום 8.3.20).

60. אשת התובע העידה שהיא רוכשת עבור התובע גם תרופות לכאבי ראש, חלקן ללא עלות ועל חלק היא משלמת. כשנשאלה האם פנתה לקופת החולים בבקשה לקבלת החזר על תרופות אלו השיבה "זה לא חוזר" (עמ' 63 לפרוטוקול). לא צורפו קבלות התומכות בהוצאה הנטענת, ואף לא בהשתתפות עצמית עבור התרופות.

מאישורי התרופות עולה כי כנפגע עבודה מקבל התובע תרופות מקופת החולים.

61. משלא הוצגו קבלות, אין מקום לפסוק פיצוי בגין הוצאות בעבר.

62. אני פוסקת לתובע פיצוי גלובלי בסך 750 ₪ לחודש בגין הצרכים אשר לא יכוסו על ידי קופת החולים בעתיד.

63. הפיצוי לתקופה נוספת של 9 שנים (מקדם היוון : 94.5453) הוא **71,000 ₪** (במעוגל).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני :

64. לתשלום העיתי יתווסף סכום של 750 ₪ לחודש בגין הוצאות אלה עד אחרית ימיו של התובע.

הוצאות נסיעה

65. התובע עותר לתשלום הסכומים הבאים :

א. סך של 250 ₪ ליום, עבור הנסיעות של בני משפחתו לבית החולים שיבא בתקופת האשפוז (9 חודשים), ובסך הכל 67,500 ₪.

ב. סך של 4,400 ₪ עבור הסעת התובע באמבולנס. התובע הציג 2 קבלות מ"אמבולנס חדרה", בסך 2,200 ₪ כל אחת (נספח ז לתצהירו).

ג. סך של 300,000 ₪ עבור רכישת מכונית המותאמת למגבלות התובע, סך של 40,000 ₪ בגין עלות התקנת מעלון, ובסך הכל 340,000 ₪.

ד. הוצאות שוטפות לאחזקת המכונית בסך של כ- 7,250 ₪ לחודש. הסכום מורכב מסך של 4,250 ₪ לחודש בגין אובדן הקרן, וסך של כ- 3,000 ₪ בגין ההוצאות השוטפות עבור ביטוח, דלק וכיוצ"ב.

66. הנתבעים טוענים כי הוצאות הנסיעה של התובע מכוסות על ידי המוסד לביטוח לאומי ועל פי ההסכם שבין קופת החולים לבין המוסד לביטוח לאומי תישא בהן קופת החולים. בגין ההוצאות בעבר הם מציעים פיצוי בסך של 15,000 ₪.

67. במסגרת שאלות ההבהרה ששלח התובע אל פרופ' פסט, נשאל המומחה האם התובע זקוק לואן מותאם ומצויד במעלון, והשיב על כך בשלילה, שכן במצבו של התובע הגיוני יותר להסיעו באמבולנס. פרופ' פסט לא נחקר בעניין זה.

68. אני דוחה, אפוא, את דרישת התובע לפיצוי בגין רכישת רכב ואחזקתו (השוו : ע"א 2341/04 מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' גלבוע (22.11.05)).

69. מחוות דעת המומחה עולה כי התובע יזדקק בעתיד למעקב רפואי סדיר של רופאים מומחים בפנימית ובשיקום. לפי המומחה ככל שיזדקק לבדיקות דימות או לאשפוז יש להעבירו לבית החולים ובחזרה באמצעות אמבולנס. עלות הנסיעה באמבולנס 2,200 ₪. אשת התובע העידה כי קופת החולים משתתפת במחצית מההוצאה (עמ' 62 לפרוטוקול). לראיות צורפו שתי קבלות על נסיעות באמבולנס מתל השומר לביתו, האחת מיום 26.3.19, והשנייה מיום 19.11.19.

האמור בהסכם שבין המוסד לביטוח לאומי לבין קופת החולים מתיישב עם עדותה של אשת התובע לפיה קופת החולים משתתפת רק בחלק מההוצאה. מסעיפי ההסכם שהוגש לא ברור מה חלקה של קופת החולים בהוצאה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18054-05-18

תיק חיצוני :

70. בגין הוצאות נסיעה בעבר אני פוסקת לתובע סכום גלובאלי של **50,000** ₪. הסכום נכון ליום פסק הדין ואין להוסיף לו ריבית. הסכום כולל גם את נסיעות בני המשפחה לבית החולים שיבא, בתקופת האשפוז.

ההוצאות לעתיד יבוססו על 750 ₪ לחודש.

הפיצוי עד ליום 5.2.30 (מקדם היוון : 94.5453) יעמוד על סך 70,908 ₪, ובמעוגל : **71,000** ₪.

לתשלום העיתי יתווסף סכום של **750** ₪ לחודש בגין נסיעות עד אחרית ימיו של התובע.

דיוור

דמי שכירות

71. רעיית התובע הצהירה כי המשפחה נאלצה לשכור לתובע דירת קרקע הסמוכה לדירתם, ללא הפרשי מדרגות ומפלסים. לתצהירה צורף חוזה השכירות של הדירה שבה מתגורר התובע ולפיו דמי השכירות עומדים על 2,800 ₪ לחודש (נספח ה לתצהיר).

72. התובע טוען כי לשכר הדירה יש להוסיף סך של כ-500 ₪ לחודש בגין חיובי ארנונה, מים והוצאות אחזקה שוטפות, ולהעמיד את הפיצוי על סך כולל של 3,300 ₪ לחודש. התובע לא הציג קבלות על ההוצאות בפועל במהלך התקופה שבה הוא מתגורר בדירה.

הנתבעים טוענים כי לשכר הדירה יש להוסיף סך של 200 ₪ בגין הוצאות נלוות אשר שיעורן לא הוכח.

73. אני מקבלת את עמדת הנתבעים ופוסקת לתובע פיצוי חודשי בסך 3,000 ₪ לחודש בגין דיוור.

74. הפיצוי לעבר (בגין 28 חודשים) מגיע ל- **84,000** ₪.

75. הפיצוי לתקופה נוספת של 9 שנים (מקדם היוון : 94.5453) מגיע לסכום של **284,000** ₪ (במעוגל).

76. לתשלום העיתי יתווסף סכום חודשי של **3,000** ₪ בגין דיוור עד אחרית ימיו של התובע.

התאמת דיוור

77. רעיית התובע הצהירה כי בהתאם להמלצות ולהנחיות של גופים מקצועיים, הדירה שופצה והותאמה לצורכי התובע וההוצאות הסתכמו בסך של כ-80,000 ₪. לתצהיר צורפו מסמך ייעוץ לשיפור והתאמת תנאי דיוור שנערך ביום 8.7.18 על ידי מרפאה בעיסוק מטעם שירותי בריאות כללית (נספח ד לתצהיר), ותמונות של הדירה לאחר השיפוץ הנטען (נספח ו לתצהיר). לא צורפו קבלות המעידות על תשלום עבור שיפוץ.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18054-05-18

תיק חיצוני :

לטענת התובע יש לקחת בחשבון שני מעברי דירה עד תום תוחלת חייו, אשר כל אחד מהם יחייב השקעת סכומים דומים להתאמת מקום המגורים.

78. הנתבעים טוענים כי אין מקום לפצות את התובע משלא הוצג כל מסמך לעניין השיפוץ הנטען. עוד לטענתם, ככל שייקבע שהתובע זכאי למענק מהמוסד לביטוח לאומי בגין התאמת דיור, יש לנכות סכום זה מהפיצוי.

79. התובע הוכיח כי בוצע שיפוץ, אולם לא הוכיח כמה שילם בפועל. לא הוכח גם שתקופת השכירות מוגבלת וכי יהיה עליו לעבור דירה.

בגין התאמת הדירה למצבו של התובע אני פוסקת פיצוי בסך של **50,000 ₪**.

הוצאות עודפות

80. התובע טוען כי יש לפצותו בגין עלויות עודפות, הנובעות מצרכיו המיוחדים, בסך של כ-1,000 ₪ לחודש בעבר ולעתיד, בשל הצורך בהפעלת מיזוג האוויר בדירה ובהפעלות תכופות של מכונת הכביסה ומייבש הכביסה.

81. הנתבעים טוענים כי אין מקום לפיצוי בגין הוצאות אלו הואיל ולא הובאה כל ראיה לעניין זה, וכן מאחר שהסכום הנדרש לא נזכר בתצהיר רעייתו. עוד לטענתם, ככל שייקבע שיש לפסוק פיצוי בראש נזק זה, יש לפסוק סך שלא יעלה על 100-150 ₪ לחודש.

82. המומחה לא קבע כי התובע זקוק למיזוג אוויר או לעלויות כביסה מוגברות.

83. בגין הוצאות עודפות אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 100 ₪ לחודש.

הפיצוי לעוד 9 שנים – 94.5453 מגיע לסכום של **9,500 ₪** (במעוגל).

לתשלום העיתי יתווסף סכום חודשי של **100 ₪** בגין ההוצאות העודפות עד לאחרית ימיו של התובע.

הוצאות אפטרופסות

84. אני פוסקת לתובע סך של 500 ₪ לחודש בגין הצורך באפטרופוס. הסכום לוקח בחשבון את העובדה שאשת התובע היא האפטרופוסית המטפלת בענייניו וכן את היקף הטיפול.

85. הפיצוי בגין הוצאות אפטרופסות לעבר יעמוד על סך של **14,000 ₪** (500 ₪ X 28 ח').

86. הפיצוי בגין הוצאות אפטרופסות עד ליום 5.2.30 לפי מקדם היוון : 94.5453, מגיע לסכום של **47,300 ₪** (במעוגל).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18054-05-18

תיק חיצוני:

87. לתשלום העיתי יתווסף סכום של 500 ₪ לחודש בגין הוצאות אפטרופוס עד לאחרית ימיו של התובע.

כאב וסבל

88. אין מחלוקת בין הצדדים כי הפיצוי בגין כאב וסבל עומד על סך של 180,000 ₪.

הפיצוי

89. סה"כ הסכומים המגיעים לתובע הם כמפורט להלן:

רכיב/ראש נזק	פיצוי חד פעמי	פיצוי עיתי החל מיום 5.2.30
הפסדי השתכרות עבר	371,147 ₪	-
אובדן כושר השתכרות	948,384 ₪	10,031 ₪
עזרת צד ג (עבר)	364,000 ₪	-
עזרת צד ג (עתיד)	1,512,700 ₪	16,000 ₪
עזרת בני המשפחה בתקופת האשפוז	55,000 ₪	-
אביזרים וציוד רפואי	71,000 ₪	750 ₪
נסיעות (עבר)	50,000 ₪	-
נסיעות (עתיד)	71,000 ₪	750 ₪
דיור – דמי שכירות (עבר)	84,000 ₪	-
דיור – דמי שכירות (עתיד)	284,000 ₪	3,000 ₪
התאמת דיור	50,000 ₪	-
הוצאות עודפות	9,500 ₪	100 ₪
שכר אפטרופסות (עבר)	14,000 ₪	-
שכר אפטרופסות (עתיד)	47,300 ₪	500 ₪
כאב וסבל	180,000 ₪	-
סה"כ	4,112,031 ₪	31,131 ₪

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

להפסדי העבר לא צורפה ריבית שכן זו מתקזזת עם הריבית על התשלומים שקיבל התובע מהמוסד לביטוח לאומי ומקופת החולים, שאותם יש לנכות מהפיצוי.

הניכויים

90. אין מחלוקת על כך שמהסכומים שנפסקו לתובע יש לנכות את הסכומים שהוא מקבל מהמוסד לביטוח לאומי בעקבות התאונה ויקבל עד תום תוחלת חייו.
כן מוסכם שמהסכום החד פעמי יש לנכות את סכום הגמלאות לאותה תקופה (עבר ועתיד), ולאחר מכן הניכוי יהיה עיתי. לעניין הניכוי העיתי ראו ע"א 1819/03 **אברהם נ' ש.ר.ב.** (12.03.2006); ע"א 6425/03 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' גריגורי** (7.5.06), בפסקה 7.
91. התובע מקבל מהמוסד לביטוח לאומי קצבת נכות מעבודה בסך 6,905 ₪, קצבה מיוחדת בסך 8,358 ₪, וקצבת ניידות בסך 1,704 ₪.
92. מחוות הדעת שערכה ענת ספיר עולה כי עד ליום 5.2.30 יקבל התובע בגין קצבת נכות מעבודה – 888,824 ₪, בגין קצבה מיוחדת – 1,051,088 ₪, ובגין קצבת ניידות – 184,413 ₪. סך הכל סכום של **2,124,325 ₪**.
93. סכום זה יש לנכות מהתשלום החד פעמי שנפסק.
94. מהתשלום העיתי שנפסק יש לנכות סכום חודשי בסך **16,967 ₪**.
95. הנתבעים הגישו תעודת עובד ציבור של מר איל שביט, מנהל מדור תאונות עבודה בשירותי בריאות כללית, מיום 25.7.20.
- מהתעודה עולה כי שירותי בריאות כללית משלמת לתובע 2,300 ₪ לחודש עבור העסקת עובד זר. עוד צוין כי החל מחודש יולי 2019 קיבל התובע סך של 2,100 ₪ לחודש אך מדובר בטעות שתתוקן רטרואקטיבית (נספח א לראיות הנתבעים).
- התשלום נעשה בהתאם להסכם שנחתם ביום 18.1.16 בין המוסד לביטוח לאומי לבין שירותי בריאות כללית על מתן ריפוי, החלמה ושיקום רפואי לנפגעי עבודה. לפי ההסכם, הקופה תשתתף בעלות העסקת מטפל לעזרה סיעודית רפואית בבית מקבל השירות בגובה של עד שליש מעלות ההעסקה המרבית בסך 6,900 ₪.
- רעיית התובעת אישרה בחקירתה כי המשפחה מקבלת את הסכום הנ"ל כהשתתפות בעזרת המטפלת (עמ' 64 לפרוטוקול).
96. התובע מתנגד לניכוי הסכום. לטענתו, מהוראת סעיף 86 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, עולה כי המוסד לביטוח לאומי הופטר מהחובה להעניק לנפגעי עבודה כדוגמת התובע שירותי ריפוי, החלמה ושיקום. אלמלא ההסכם, הן המוסד לביטוח לאומי והן קופת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

החולים לא היו אמורים לשלם לתובע את התשלומים הנדונים, מכאן שלכל היותר, מדובר בחוזה לטובת צד שלישי. החוזה אף נערך לתקופה מוגבלת וניתן לביטול, ומכאן שלא מדובר בהסדר יציב הקבוע בחוק.

97. עוד לטענת התובע, התיקון של סעיף 86 וביטול הזכאות של התובע כנפגע עבודה לתגמולים מהמוסד לביטוח לאומי הוציאו את התשלומים ששולמו וישולמו על ידי קופת חולים מגדר הוראת סעיף 82 לפקודת הנזיקין.

התובע מתייחס לסעיף 332 (לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995) לפיו לעניין סעיף 86 לפקודת הנזיקין רואים גמלה כזכות הנובעת מחוזה.

התובע מוסיף כי לפי פקודת הנזיקין אין להביא בשומת הפיצויים סכום ששולם או שמגיע על פי חוזה ביטוח (סעיף 86 לפקודת הנזיקין). לטענתו, המחוקק משתמש לסירוגין במונחים "חוזה ביטוח" ו"חוזה" ביחס להוראות סעיף 86 לפקודת הנזיקין, והכוונה היא שהכלל שנקבע בסעיף 86 חל על כל תשלום שמקורו בחוזה. מכאן שהתשלומים שמשולמים על ידי שירותי בריאות כללית בהיותם תשלומים והטבה שמקורם בחוזה, אינם בני ניכוי.

98. מההסכם שנערך בין המוסד לביטוח לאומי לבין שירותי בריאות כללית עולה כי מטרתו להסדיר את מתן הריפוי, החלמה והשיקום הרפואי לנפגעי עבודה שבהם חייב המוסד לביטוח לאומי על פי סימן ג בפרק ה (ביטוח נפגעי עבודה). הסכם קודם המסדיר את מתן השירותים באמצעות קופת החולים נחתם ביום 23.3.03. ההסכם הנוכחי נחתם ביום 18.5.16.

סעיף 89 לחוק הביטוח הלאומי קובע כי ריפוי, החלמה ושיקום רפואי יינתנו בדרכים המנויות בסעיף, וביניהן, באמצעות שירותי הבריאות של המדינה.

99. השירותים שנותנת קופת החולים על פי ההסכם והכספים שהיא משלמת, הם הסכומים והשירותים שחייב המוסד לביטוח לאומי לתת לתובע כנפגע עבודה או הסכומים שהיא משלמת מכוח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד – 1994.

סכומים אלה יש לנכות מהפיצוי שנפסק. ראו והשוו: ע"א 7842/09 **אזבארגה נ' כלל חברה לביטוח בע"מ** (20.6.11).

אני דוחה את טענת התובע לפיה הסכומים שמשלמת קופת החולים הם מכוח הסכם, וככאלה אין לנכות אותם.

מחודש יולי 2019 (מועד תחילת התשלום) ועד היום, עומד הסכום על **46,000** ₪ (2,300 ₪ X 20 ח' * נכון ליום 28.2.21).

וסכום של **217,500** ₪ (במעוגל) עד ליום 5.2.30 (מקדם היוון 94.5453).

מהתשלום העיתי יש להפחית **2,300** ₪ לחודש עד אחרית ימיו של התובע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

100. מתעודת עובד ציבור שנערכה על ידי גב' חני קמינר, עובדת סוציאלית במחלקת שיקום במל"ל, ביום 28.7.20 עולה כי התובע הגיש בקשה למענק מיוחד להתאמת תנאי מגורים. הסכום המקסימאלי שיכול התובע לקבל עומד על 97,352 ₪. צוין כי הבקשה בתהליך בדיקת זכאות. רעיית התובע העידה כי טרם התקבלה תשובה בעניין זה (עמ' 64 לפרוטוקול).
101. מאחר שלא ברור האם יקבל התובע את המענק, יוקפא מהפיצוי שנפסק סכום של 97,352 ₪ עד שתינתן החלטה סופית על ידי המוסד לביטוח לאומי.

שינוי נסיבות

102. על פי תקנה 2 לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (תשלומים עיתיים), התשל"ח – 1978, נפגע רשאי לבקש מבית המשפט שיגדיל את התשלומים במקרה של החמרה במצבו ובכושר השתכרותו, וכשחלפו 6 חודשים ממועד הקביעה האחרונה בעניינו.
103. אני מורה כי אם התובע יועבר למוסד, יהיה מקום לעדכן את גובה התשלום העיתי.
104. על פי תקנה 3, במקרה שנפטר הנפגע לאחר שנפסקו לו תשלומים עיתיים; תשולם קצבה לתלויים שפרנסתם כולה או מקצתה הייתה תלויה עליו ערב הפטירה.
- התקנות הותקנו לפי הלכת אטינגר (ע"א 140/00 עזבון המנוח אטינגר ז"ל נ' החברה לשיקום ופיתוח הרובע היהודי בעיר העתיקה בירושלים בע"מ, פ"ד נח(4) 486 (2004)). כיום, משניתן מענה להפסד בשנים האבודות, אין עוד הצדקה להמשיך בתשלומים העיתיים לאחר אחרית ימיו של התובע (ראו והשוו; פס"ד רז).
- לאחר אחרית ימיו של התובע, יש לערוך חישוב של הפסד ההשתכרות בשנים האבודות, עד למועד שבו היה מגיע המנוח לגיל 67. הצדדים מסכימים כי את החישוב יש לעשות לפי שיטת הידות (כולל רכיב החיסכון).
- מהסכום שיתקבל יש לנכות את הגמלאות שיקבלו היורשים, ככל שיקבלו, כקצבת תלויים או קצבת שאירים (ראו ע"א 7453/12 אלחבאנין נ' אברהם, פ"ד סז(1) 519 (2014)).
105. אני דוחה את טענת הנתבעים להורות כבר עתה על הקפאת הסכומים בגין ההפרש הצפוי בין קצבאות התלויים לבין ההפסד לתקופה שעד הגיע התובע לגיל 67, ובסה"כ 208,000 ₪.
- טענת הנתבעים מבוססת על טעות בהערכת הפסד ההשתכרות בשנים האבודות, אשר חושב על ידה לפי 30% מהשכר, במקום 75% לפחות, לפי שיטת הידות, ולכן אין הוכחה שאכן צפוי להיות הפרש.
106. לטענת התובע, נוסף לפיצויים בגין אובדן התלות יש לזכות את השאירים בפיצויים בגין אובדן שירותי אב ובן זוג בסכום של 500,000 ₪, ופיצוי בגין קיצור תוחלת החיים בשיעור של 25% מהסכום המרבי הנקוב בחוק הפיצויים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18054-05-18

תיק חיצוני :

הנתבעים מתנגדים לדרישות התובע, אשר עלו לראשונה בהשלמת הסיכומים.

107. אין בסיס משפטי לדרישות התובע.

משהוגשה התביעה על ידי התובע, והתובע עדיין חי, אין מקום לפסוק פיצוי בגין כאב וסבל לעיזבון, מה גם שהתובע מקבל פיצוי בגין כאב וסבל על בסיס הפיצוי המקסימאלי המגיע לפי חוק הפיצויים.

אשר לדרישה לפיצוי בגין אובדן שירותי אב ובן זוג, משהוגשה התביעה על ידי התובע, אין לתלויים עילה עצמאית משלהם (ראו לעניין זה את הוראת סעיף 78 לפקודת הנזיקין וכן את פס"ד רז).

סיכום

108. הפיצוי החד פעמי שנפסק עומד על 4,112,031 ₪.

109. מסכום זה יש לנכות :

א. קצבת נכות מעבודה, קצבה מיוחדת וקצבת ניידות בסכום של 2,124,325 ₪.

ב. השתתפות קופת החולים בסכום של 263,500 ₪.

ובסה"כ : 2,387,825 ₪.

110. הסכום החד פעמי לאחר ניכויים עומד על 1,724,206 ₪.

111. מסכום זה יש להקפיא סך של 97,352 ₪ בגין מענק מיוחד להתאמת תנאי מגורים עד לקבלת החלטה של המוסד לביטוח לאומי בעניין.

112. אם המענק המיוחד שיקבל התובע יהיה נמוך מהסכום שהוקפא ; התובע יהיה זכאי לקבל את ההפרש שבין הסכום שהוקפא (בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד החישוב), לבין הסכום שישולם על ידי המוסד לביטוח לאומי (כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום התשלום ועד ליום החישוב).

להפרש יש להוסיף שכ"ט עו"ד בשיעור של 15.21% וכן הפרשי הצמדה וריבית ממועד החישוב ועד התשלום בפועל.

אם יעלה המענק המיוחד שיקבל התובע מהמוסד לביטוח לאומי (כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו הוא יתקבל ועד ליום החישוב), על הסכום שהוקפא (כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום החישוב) ; יחזיר התובע לנתבעים את ההפרש בין הסכומים.

להפרש יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום החישוב ועד ההחזר בפועל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 18-05-18054

תיק חיצוני:

113. התשלום העיתי שנפסק הוא 31,131 ₪.
- מסכום זה יש לנכות את קצבאות המל"ל בסכום של 16,967 ₪, וכן את השתתפות קופת החולים בסכום של 2,300 ₪. ובסה"כ: 19,267 ₪.
114. סה"כ יעמוד התשלום העיתי על סך **11,864 ₪**.
115. התשלום העיתי נכון ליום פסק הדין, ויש להוסיף לו הפרשי הצמדה מיום פסק הדין ועד התשלום בפועל.
116. התשלום העיתי יחל ביום 5.2.30. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 15.2.30 לתקופה שעד סוף שנת 2030 (למשך 11 חודשים). לאחר מכן ישולם התשלום העיתי כל שנה, לשנה מראש, בתחילת השנה (ולא יאוחר מיום 10 בינואר) (ראו והשוו לבן ארי, בפסקה 5).
117. הנתבעים ישלמו לתובע שכ"ט עו"ד בסכום של 430,000 ₪ (במעוגל). הסכום מבוסס על 13% בצירוף מע"מ מהסכום החד פעמי, ותשלום נוסף על המבוסס על התשלומים העיתיים שנפסקו (השוו: **בן ארי**, בפסקה 5); ע"א 6996/98 **שבשוביץ נ' תורג'מן**, פ"ד נד(3) 765, 757 (2000).
118. כמו כן ישאו הנתבעים בהוצאות המשפט שבהן נשא התובע, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד כל הוצאה ועד ההחזר בפועל.

ניתן היום, ט"ז אדר תשפ"א, 28 פברואר 2021, בהיעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת